

Resolució 429/2020, de 13 d'agost¹

Número d'expedient de la reclamació: 351/2020

Administració reclamada: Departament de Treball, Assumptes Socials i Famílies

Informació reclamada: Còpia en paper del futur Codi d'accessibilitat.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: Els articles 42.1 LTAIPBG i 32 RGAIP estableixen que les reclamacions davant de la GAIP s'han de presentar dins del termini d'un mes des de la data de la notificació de la resolució impugnada. I l'article 33.2 RGAIP preveu la inadmissibilitat de les reclamacions que incompleixin, entre altres, aquest requisit. Tal com posen de manifest els antecedents, en aquest cas el DTASF acredita que la resolució impugnada va ser notificada l'11 de juny de 2020 i la Reclamació no es va presentar fins al 23 de juliol de 2020, després d'haver vençut àmpliament el termini d'impugnació establert per l'article 42.1 LTAIPBG.

Paraules clau: Generalitat. Persones amb discapacitat. Forma o format. Notificació. Terminis.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 23 de juliol de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 351/2020, presentada contra el Departament de Treball, Assumptes Socials i Famílies (DTASF) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. La resolució de la Direcció General d'Igualtat (DGI) de 5 de juny de 2020 (notificada l'11 del mateix mes), dictada en execució de la Resolució de la GAIP 224/2020, que finalitzava el procediment de Reclamació 166/2020, instat per la persona reclamant, ratifica subministrar a aquesta la informació estimada (còpia d'un projecte de nou Codi de l'accessibilitat) mitjançant remissió a un enllaç web, desatenent així la petició de la persona reclamant de facilitar-la mitjançant una còpia en paper, invocant a aquests efectes l'article 36.2 i argumentant el següent: "és una alternativa més econòmica, que no dificulta l'accés a les dades i que permet a la persona sol·licitant optar, si no vol llegir-ho directament des de la pàgina web, per imprimir-lo per mitjans propis o anar a una copisteria facilitant l'URL, sense que hagi d'acreditar cap motiu concret, donant compliment amb els principis

¹ La versió original d'aquesta resolució redactada pel Ponent és la versió castellana

de minimització i proporcionalitat de dades de caràcter personal que s'estableixen al Reglament Europeu de Protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la circulació dels mateixos". La Resolució de la GAIP 224/2020 requeria al DTASF "dur a terme les actuacions pertinents per acreditar i determinar fins a quin punt la malaltia òptica adduïda per la Reclamació impedeix o dificulta significativament la persona reclamant l'accés a informació pública en format electrònic i, si és procedent, revisar en conseqüència la fonamentació i el contingut d'aquesta segona part de la part resolutiva de la resolució impugnada"; la resolució de la DGI de 5 de juny de 2020 no acredita que s'hagin realitzat les actuacions requerides per la Resolució citada de la GAIP.

3. La Reclamació presentada el 23 de juliol de 2020 impugna la resolució de la DGI referida per l'antecedent anterior, reitera la sol·licitud de còpia en paper de la informació sol·licitada i acusa el DTASF de posar frens a l'accessibilitat fent una interpretació "particular" de la legislació de transparència.
4. El 28 de juliol de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al DTASF i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 10 d'agost de 2020 la GAIP rep l'informe del DTASF i còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació. L'informe relata les actuacions de la persona reclamant per accedir a la informació sol·licitada, que hauria pogut consultar en format imprès durant el període d'informació pública del projecte normatiu sol·licitat. També fa consideracions als efectes de diferenciar les modalitats d'accés procedents a informació que és accessible directament a través d'internet en un espai web, de les quals demanen informació que no té aquesta accessibilitat directa, entenent que si la informació sol·licitada és objecte de publicitat activa, com és el cas de la sol·licitada en aquest procediment, el procedent en aplicació de l'article 36.2 LTAIPBG és facilitar-la mitjançant remissió a l'espai web que la publica. Assenyala també que els problemes de salut al·legats per la persona reclamant que li dificultarien la consulta d'informació sobre pantalla no són equivalents a una discapacitat, que en tot cas no s'ha acreditat. Manifesta que no és una responsabilitat de l'Administració que té la informació en el seu poder imprimir-la a petició de la persona reclamant, si és procedent un format alternatiu en aplicació de l'article 36.2 LTAIPBG, i reitera que la persona reclamant pot recórrer a diverses solucions per consultar la informació publicada en l'enllaç facilitat pel Departament com a millor li convingui. Finalment, indica (i acredita) que la resolució impugnada per la Reclamació va ser notificada a la persona reclamant l'11 de juny de 2020, de manera que podia ser reclamada fins a l'11 de juliol de 2020; en conseqüència, la Reclamació presentada el 23 de juliol de 2020 ha de ser inadmesa per extemporània.

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, en el seu cas, les que resolguin el recurs de reposició poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula el present títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant de la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions.

Els articles 42.1 LTAIPBG i 32 RGAIP estableixen que les reclamacions davant de la GAIP s'han de presentar dins del termini d'un mes des de la data de la notificació de la resolució impugnada. I l'article 33.2 RGAIP preveu la inadmissibilitat de les reclamacions que incompleixin, entre altres, aquest requisit. Tal com posen de manifest els antecedents, en aquest cas el DTASF acredita que la resolució impugnada va ser notificada l'11 de juny de 2020 i la Reclamació no es va presentar fins al 23 de juliol de 2020, després d'haver vençut àmpliament el termini d'impugnació establert per l'article 42.1 LTAIPBG.

En consideració a les anteriors consideracions és procedent inadmetre aquesta Reclamació per extemporània.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 de juny de 2020, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 351/2020 per extemporània i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta